

Kramberger Lovrenc, kaplan pri sv. Križu, Greischl, gospa, Perc Andrej, notar-uradnik v Celji, Sima gospa, Seiler gospa in pos. v Celji. Ulčnik Jožef, župnik v Št. Jederti, Wokaun, gospa in posestnica v Celji, Zangger, gospa v Celji. Bog plati vsem!

Iz Zgornje Polskave. (Pogreb.) Pretečeno soboto bil je za faro „Gornja Poljskava“ jako žalosten dan. Pokopali so namreč prerano umrlega, velezaslužnega, umirovljenega nadučitelja, g. Blaža Veranič. Pokojni je celih 47 let neumorno podučeval mladino, ter si nabral veliko zaslug. Zadnjih 30 let bil je vedno na Poljskavi, tako, da so vsi mlajši farmani bili njegovi učenci. Bil je kot kristijan, učitelj in narodnjak posnemanja vreden. Bodi mu zemljica lahka!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so se tudi nazaj gredoč iz Pulja na nekaterih postajah nekaj minut pomudili, tako tudi v Mariboru. Tu so govorili z Njih ekselencijo mil. knezoškofom, potem s c. kr. okr. glavarjem, mestnim županom, tje gredoč pa tudi z županom sv. Petra pri Mariboru, g. J. Flucher-jem. — Grof Taaffe je liberalnim Nemcem uganjka. Da nima liberalnih misli ter da ne čuti nemški, to so mu sicer doslej radi očitali, pa niso imeli uzroka za to. Sedaj ga vabijo že na lehkí poti v svojo vrsto, češ, naj odpusti le par ministrov, barona Pražaka pa Dunajevskega, pa bode vse dobro. No grof ni mož, da sede na te limanice, one so že skoro več, kakor vidne. — Na Muri v Gradcu že stojita dva parnika, ljudje pa ne kažejo veliko veselja do njiju. — Z vseučilišča v Gradcu so izgnali 4 dijake, ker so se preradi — topli. Dvoboj je pač le pretep v drugi obliki. Bukve, ne pa sablja se podaja dijaku. — God sv. bratov Cirila in Metoda so v Celovcu lepo obhajali v cerkvi sv. Duha. Bila je slov. služba božja in ljudstva se je kar trlo pri njej. — Priprava za zlato mešo prof. Einspielerja so vzeli imenitni slov. možje že v svoje roke in bode dne 21. avgusta lepo praznovanje slovenskih Korošcev. — Čehi pridejo v mesecu avgusta v Ljubljani in gredo tudi v Postojino, ogledat si ondašnje slovite jame. Poseben odbor dela ondi priprave za lep vzprejem bratov Čehov. — Zadnje nedeljo je bilo slov. blagoslavljanje zastave, ki si jo je delalsko društva v Ljubljani „Slavec“, oskrbelo. Veselica je bila večer in to po vsem velikanska. Društvo ima veliko prijateljev v mestu in po vsej deželi. — V Podgori na Primorju osnujé slov. rodoljubni otroški vrt za slov. otroke. Tako se omeji delo ital. društva „pro patria“, ki preži, ker ni dovolje laških otrok, na slovenske. — Železnica Trst-Hrpelje je odprta, slovesnosti se je vdele-

žil tudi trgovinski minister, marquis Bacquehem. — V Pulju so slavnosti h koncu, a v srcih prebivalcev ostanejo ti dnevi veselja gotovo dolgo, priča so bili pač ljubezni prebivalcev do svitlega cesarja in njegove prevzv. rodbine. — V Zagrebu je kr. sodnija obsodila list „Sloboda“ na 450 gld. izgube v kavciji in urednike Milošević še po vrhu na izgubo 100 gld. — to pa vse zavoljo poročila o neki seji hrv. sabora l. 1885. — Ogerska vlada misli sedaj resno na to, da razširi rečišče Donavi pri „Železnih vratih“, tam ji je namreč sila ozko rečišče in je torej nevarno ladijam. — Cesarjevič Rudolf je sedaj v Bukovini, tudi tam, kakor doslej v Galiciji, je vsled tega veliko veselje.

Vunanje države. V Bolgariji imajo sedaj kneza, to se pravi, veliko sobranje je izvolilo princa Ferdinanda Coburškega in ta, kakor kaže, vzprejme izvolitev. Deputacija 10 bolg. veljakov se je že k njemu podala, naj mu voljo naroda naznani, ali kaj rekó vlade na to? Ruska in bojda tudi francoska ste odločno zoper njo, o drugih pa se ne zna, kaj je njih menjenje. Vsekako se bliža odločilna ura. Ob enem ima Bolgarija tudi novo ministerstvo, za sedaj nima veliko pomena, vse pride na to, ali že dojde princ Ferdinand skoro v Bolgarijo ali pa počaka, dokler se izvé menjenje velicih vlad. — Srbski kralj, Milan, se je vrnil domov in pravi se, da ostane slej, kakor prej Srbija dobra soseda Avstrije. Minister Ristič odpušča pridno uradnike, ki so mu neljubi. Ali dela tako samo za volje tega ali pa v resnici za voljo njih krivic, reče se težko. — Črnogorski knez je že tudi doma v Cetinju, kakor se kaže, bode ga treba doma vsled bolg. homatij. — Ruski vojni minister napravi 5 velicih vojnih založišč ob zapadnih mejah Rusije. — General Bogdanović je prišel pri carju v zamero, ker se je skrivaj dogovarjal s prejšnjim francoskim ministrom vojne, generalom Boulangerom. — Cesar Viljem pride kmalu v Gostinjske toplice ter se snide z našim svitlim cesarjem — vse, kakor prejšnja leta. — Na Bavarskem postane menda v malem času sedanji vladar, princ Luitpold, kralj, kajti kralj Oton gotovo ne ozdravi in kdor ima oblast v rokah, imej še ime! — Belgijska zbornica razpravlja novo vojaško postavo, odkupovanje se odpravi, duhovnikom in učiteljem pa ne bode treba v orožje. Oboje je pametno. — Angleška zbornica je vzprejela celo Irsko postavo. Ako se izpelje, kakoršnja je, gorje irskim katoličanom! — Med Anglijo in Italijo je bojda neka pogodba za voljo Egipta in v obče za voljo Afrike. Ako je to resnica, pa je pogodba gotovo vredna strahopetnih Italijanov in kramarskih Angličanov. — Prejšnji vojni minister, general Boulanger, dela novemu francoskemu ministerstvu preglavice. Poslalo ga je za vojaškega poveljnika v Clermont-Ferrand a

ljudstvo je vsled tega sila nevoljno, ter je generala siloma veliko ljudi iz Pariza spremilo. — V Italiji se prikazuje zopet kolera. Po mestih se snuje nova katoliška stranka, njej hodi za to, da se spravi kralj s sv. Očetom. Misel je dobra, toda ni še veliko upanja, da se izpelje, kajti Italija je polna skrivnih in očitnih družtev, katerim je kakor papež, tako tudi kralj — trn v peti. Na otoku Kreta so še vedno stare razprtije. Sedaj jih posebni komisar preiskuje, ali on je turek, težko tedaj, da pomore kristijanom do pravice.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Kot vojaškemu kaplanu mu je bila prosta pot v vojašnico ali kosarno. Ako je o katerem vojaku — dragonarju, huzarju ali pešču izvedel, da ni na pravi stezi, precej je šel s svojo pastirsko palico za njim in ga je na pravi pot zavrnil. Pastirsko palico pa je zval svojo vpognjeno gorjačo, enako tistej, s katero slikarji pastirja in očaka Jakoba malajo.

Peraymale je mislil, da ni bolj pripravnega torišča za nje, kakor je vojaška bolnišnica, toda motil se je. Človek obrača, a Bog obrne: Gospod je našega župnika za drugi kraj odločil. L. 1854 je bila izpraznjena mestna župnija v malem mestu v pyrenejskem gorovju. Neznatno in majhno mestice so zvali Lourdes (Lurd). Preden pa dalje o Lurdu in o njegovem novem župniku govorimo, pa se v duhu prestavimo v starodavni Rim in pogledimo, kaj se je v tem letu tam godilo.

Zadnje dni novembra leta 1854 je gledal celi katoliški svet v Rim, kjer je bilo 120 škofov iz vseh narodov okoli sv. očeta Pija IX. zbranih. Svečano so škofje z nova terjali od papeža, da proglasijo nauk o brezmadežnem spočetju Marijinem za verski člen. Ravno v tem času, kar je gotovo znamenito, je škof tarbeski za mestno župnijo Lurško ministru bogočastja priporočal našega gospoda Peyramaleja. V petek 8. dec. potem je slovesno razglasil papež sredi kardinalov, očakov, nadškofov, škofov, duhovnikov in sred brezbrojnega ljudstva ovi verski člen. In prav tisti čas, t. j. 6. dec. je bil Peyramale od ministra za župnika potrjen, in pismo, v katerem je bil imenovan za lurško župnijo je od 9. dec. 1854.

Nekaj posebnega res! Ravno tistega časa, v katerem je apostolska stolica razglasila Marijino brezmadežno spočetje, je previdnost božja tudi že izbrala apostola za Marijine namene, gorečega duhovnika, kateri bode na čast Marijinega čistega spočetja sezidal tempelj na masabielski steni.

Jako težko se je Peyramale ločil od svojih ljubih vojakov. Toda duhovnik, kateri mora zapustiti očeta in mater, mora tudi zapustiti ljube svoje ovce, če ga višji pastir inam kliče, in mora vreči mrežo na tistem kraju, kamor ga škof pokličejo, in če vboga, je tudi gotovo, da ne bode zastoj lovil, ampak da bode obilno zajel, toliko, da se bodo mreže kar trgale. Kdor pa na svojo roko in po svoji glavi pastiruje, ali je čuda, da lovi in lovi in nič ne vlovi?

Gospod Peyramale je bil na novega leta den 1. 1855 na svoji novi fari umeščen; bil je takrat 44 let star. On je obiskal vse rodbine in vsako hišo in hišico svoje fare, in potem tudi vse župnije tega goratega in skalnatega okraja, ker je bil ob enem tudi dekan, in komaj je minilo nekaj mesecev, pa se je bil vsem in povsodi prikupil. (Dalje prih.)

Smešnica 28. „Kaj si nam prinesla, sosed?“ — „Slišala sem, da je vam otrok umrl. Dajte mi, sosed, zdravila, če mu jih je kaj ostalo, kajti sedaj je tudi meni otrok vzbolel.“ — „Iz srca rad, sosed, če misliš, da bi mu kaj pomagalo.“ — „Kaj pa ne, saj je pri vašem pomagalo.“

Razne stvari.

(Visoki gost.) V ponedeljek so Njih ekscelencija mil. knez in škof dobili v gostje ap. vikarja msg. dr. Sogaro, škofa v Chartumu. V družbi tega škofa je njih dvorni kaplan, mlad zamorec in pa č. g. A. Dichtl.

(„Zveza slov. posojilnic“) ima letos občni zbor v Mariboru in sicer prihodnje soboto dne 23. julija t. l. (ne 16. t. m.) popoldne ob 3. uri v prostorih mariborske posojilnice.

(Okr. volitve.) Veleposestvo v Ptujskem okraju je pri zadnji volitvi oddalo 118 glasov za može, kakor smo jih mi priporočali, 99 pa jih je še z nemškutarji vleklo — ploh. Slava našim vrlim volilcem!

(Slov. šolsko društvo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Zidani most, ima dne 17. t. m. v Potočinovi gostilnici svoj redni letni zbor. Na dnevnem redu je tudi volitev dveh odposlancev h glavni skupščini v Trst in prosta zabava. Začetek je ob 6. uri popoldan. K prav obilni udeležbi vabi: odbor.

(„Beseda.“) Šmarijska-Slatinska podružnica sv. Cirila in Metoda ima dne 17. julija ob 6. uri zvečer v dvorani g. Jagodiča v Šmarju veliko „besedo“. Vzpored šteje 15 točk petja in godbe. Petje bo Slatinsko, godba pa Šmarijska. Čisti dohodek pripade družbi sv. Cirila in Metoda.

(Izločitev.) Občini Golobinjek in Plalina, doslej v Kozjanskem okraju, sklenili ste se s Sevnškim okrajem. Zveza s Sevnico je zanj velika ležja, kakor pa s Kozjim.